

Франклинъ забѣлѣжи че тѣзи звукове са распростиратъ споредъ набитостта на стѣклото, споредъ нейното отношение къмъ вмѣстителността на туй стѣкло, на дупката му, и на това що съдържа. Отъ тѣзи съгледвания той може да стигне до направата на музикалния инструментъ — хармониката, която изнамѣри самъ Франклинъ.

Като съгледваше че топлината са загубва много презъ куминя, а притова и, задушливото набиране, причинено отъ затворена пещъ, той направи още едно изнамѣрване. Той съедини наедно два способа топки — и тѣй направи икономически куминъ като пещъ, и пещъ отворена като коминъ. Тѣзи пещи като куминъ влѣзли въ общо употребяване, но Франклинъ не рачи да приеме патента за да ги прави и продава само той. «Тѣй, както сами ний извличама не малки ползи отъ изнамѣрванията на другитѣ хора, говоряше Франклинъ, то ний трѣба да са имама за честити когато намѣримъ случай да бждемъ полезни чрезъ нашитѣ собственни изнамѣрвания, и ний сме длѣжни да имъ ги предлагамъ *безкористно*.

Но най-важното, най-голѣмото откритие на Франклина е откритието на свойщинитѣ на грѣмотевицата и на законитѣ на електричество. Франклинъ бѣше вѣщъ и проникнжлъ въ науката на осѣмнайсетий вѣкъ. Тѣзи наука запознаваше съ произлѣзването и съ състава на тѣлата, както науката на седемнайсетия вѣкъ имаше за своя слава да докаже математическитѣ закони на тѣхната тяжесть и на тѣхното движене. Ако единътъ отъ тѣзи велики